

Μολιέρος.

ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Μέρος Α'.

—φθερα—

Αντολή και Δύσις. Νίκανδρος ὁ Νούπιος. Πρότυ χαὶ νῦν Ελληνες. Οδυσσεὺς και Πηνελόπη. Αἴγανον. Ταύγατος. Ταύγρα. Ελληνες και δύο Ελληνίδες. Σιντζή. Μελίτη. Η νῆσος της Καλαφάτης Σικελία. Πιλάτων, Δίον και Τιμόθεον. Ελληνοαλβανον άποικοι. Σικελιώται και Σικελοί. Σκύλλα και Χάρυνθος. Σαρήνη. Νεάπολης. Ορίζουν Αθηνῶν.

—ooo—

Α'.

Μοίρας τινες δλω; ἀδακήτω, κατὰ μῆνι Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 185... ἐπέβην πέταρτος ἐγὼ τοῦ δι' Εύρωπην γαλλικοῦ ἀτμόπλου. Κυπλεως χαρᾶς, ὡς Καραϊσκάτης, πλέων πρὸς κατάκτησιν τῆς Αργοναύτης, πλέων πρὸς κατάκτησιν τῆς Μιλδείας; και τοῦ Χρυσοῦ Δέρατος, ἦκουσκ τῶν συριγμῶν τοῦ ἀτμοῦ και τοῦ κτύπου τῶν τροχῶν ἐπὶ τῶν χυμάτων, ὡς λέγοντάς μου γεγωνυίκη τὴ φωνῇ, «Βέτυχη θυητέ! θά σε μεταφέρουμεν εἰς τὴν Έσκε-

ρίαν, τὴν Ἀτλαντίδα τῶν ὄντερων σοῦ τε και παντὸς κατοίκου τῆς ἡμιβορβίζου Ἀνταλῆς στο. Χαῖρε οὖν και ἀγάλλου μ.

ΠΗΘΟΥΝ, εἰδον και ἐνιόκαι τὴν ἀπάτην ἡμῶν! Αποσπῷ ἐκ τῶν σημειώσεών μου ἐκείνας, δοσι οὐλιγώτερον ἵσως θέλουν πληξεῖ (εππυγεῖ) τὸν ἀναγνώστην μου και τὴν ἀναγνώστριάν μου, και δοσι ὅπως δόξποτε διδούσιν ιδέαν περὶ τῶν γυμνῶν και τῶν λαχῶν, παρ' οἷς ἐπλανήθην. Άλλα μὴ ζητήσετε παρ' ἐμοῦ, τοῦ ἐσχάτου ἐν περιγραφῇ, και συγγραφεῖστι, τὰς τερπνάς ἀμα και διδακτικάς ἀποδημίες Νικάνδρου Νουκίου τοῦ Κερκυραίου. Οἱ πρόγονοι μας ἐκεῖνοι, και τοι ἡ μᾶλλον διότι ἐπιτίθεντο ὑπὸ τὸν ζυγὸν, και σοφώτεροι και ἐμβριθέστεροι ἡμῶν διετέλεσαν. Μάρτυρες αὐτῶν ὁ Νικανδρός, Εὐγένιος, ὁ Βούλγαρης, ο Κοραής και οι ἐπιζώντες γραπτοί, ξυδρες, ἀλλας γανεδες, Μουστοδύδτες και Ἀσώπιος.

Εὔτυχης δὲ λογίζομαι, οὐν αἱ ὀλιγοσύλλαβοις αὗται ἀποδημίαι, γραφόμεναι, οὐχὶ μὲν ὑπὸ Κερκυραίου, ἀλλ' ἐν τῇ τερπνῇ και πάντας τοιλαζένει υἱοῖς τῶν Φιλάκων, ἀποτρέψασιν Ἐλληνά τινα, εἴτε Κερκυραίου, εἴτε Ζακύνθιου, εἴτε Παλαιοπόντιου, εἴτε Αθηναίου, τῆς ὄδυσσειας πλέγης μου.

Ποσάκις, ἐπὶ τὴς ξένης γῆς, δὲν πύγκην και ἐγώ μετὰ τοῦ ἥρωος